

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Плевен, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ

Членове: ТАТЯНА Г. БЕТОВА
СВЕТЛА Й. ДИМИТРОВА-
КОВАЧЕВА

при участието на секретаря ЕВГЕНИЯ М. РУСЕВА
като разглежда докладваното от СТЕФАН АС. ДАНЧЕВ Въззивно гражданско
дело № 20244400500017 по описа за 2024 година

1.С решение № 66/ 10.07.2023г.по гр.д.№ 27 / 2023г. , Никополски районен
съд ОСЪЖДА В. Т. К., ЕГН***** от с.***** ,общ.Гулянци,
***** , чрез адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в
гр.София, ***** да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА
ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в
гр.СОФИЯ, ***** ,представявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю.,
чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ. Столична, обл.София (столица)
**сумата от 10454.59лв. (Десет хиляди четиристотин петдесет и четири
лева и 59ст.)** представляваща неизплатена главница по договор за
потребителски кредит № PLUS-17681866/11.02.2020г., сключен първоначално
с „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ клон България, а в последствие по
силата на рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от
15.02.2022г. на основание чл.99 от ЗЗД прехвърлен на „АСВ“ ЕАД,
ЕИК203670490, **като за разликата до 10918.99лв. отхвърля иска, като
неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА В. Т. К., ЕГН***** от с.***** ,общ.Гулянци,
***** , чрез адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в
гр.София, ***** да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА
ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в
гр.СОФИЯ, ***** ,представявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю.,
чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ. Столична, обл.София (столица)

сумата от 1052.64лв. (Хиляда петдесет и два лева 64 стотинки)представляваща договорна лихва за периода от 15.03.2021г. до 26.04.2022г., като за разликата до 4230.85лв. отхвърля иска, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА В. Т. К., ЕГН***** от с.***** ,общ.Гулянци, ***** , чрез адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, ***** , представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ. Столична, обл.София (столица) сумата от 950.73лв. (Деветстотин и петдесет лева и 73 стотинки),представляваща обезщетение за забава за периода 16.03.2021г. – падеж на първата неплатена вноска до датата на подаване на заявлението в НРС за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 27.10.2022г., като за разликата до 1065.20лв. отхвърля иска в тази му част, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА В. Т. К., ЕГН***** от с.***** ,общ.Гулянци, ***** , чрез адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, ***** , представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ. Столична, обл.София (столица) законната лихва върху уважения размер на главницата от 10454.59лв. (Десет хиляди четиристотин петдесет и четири лева и 59ст.) от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в НРС, а именно 27.10.2022г. до окончателното изплащане на сумите, както и направените по делото разноски за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение в исковото и заповедно производство, както и за вещо лице общо в размер на 1047.30лв.

ОТХВЪРЛЯ алтернативно предявените икове от “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** срещу В. Т. К.,ЕГН***** за осъждане на ответницата да заплати на дружеството сумите 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба –19.01.2023г., като неоснователни.

ОСЪЖДА “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, ***** , представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ.Столична, обл. София (столица) да заплати на адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** възнаграждение в исковото и заповедно производства в размер общо на 2232лв.

Това решение е било съобщено на В. Т. К.,чрез пълномощника и адв.И. на 25.07.2023г. откогато започва да тече и срокът за неговото въззивно обжалване ,който срок изтича на 08.08.2023г.

На 08.08.20203г. е подадена въззивна жалба от В. Т. К.,чрез пълномощника и

адв. М. Л. Л. срещу решението на РС-Никопол ,като в жалбата се сочи ,че решението се атакува в частта му с която РС-Никопол е уважил частично предявения положителен установителен иск по чл. 422 от ГПК и признал за установено ,че жалбоподателката дължи на Агенция за събиране на вземания ЕАД следните суми :

-10 454,59 лв. главница

-1 052,64 лв. договорна лихва

-950,73 лв. обезщетение за забава

- законната лихва от 27.10.2022г.

Плевенски окръжен съд констатира ,че въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал.1 от ГПК , отговоря на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК ,т.е. тя е редовна и допустима , и следва да бъде разгледана по същество в открито съдебно заседание.

Постъпил е писмен отговор от противната страна – „ Агенция за събиране на вземания „ ЕАД срещу въззивната жалба според който въззивната жалба е неоснователна.

Както с въззивната жалба ,така и с писмения отговор не са представени нови писмени доказателства и не е поискано събирането на нови доказателства пред въззивната инстанция.

2. С последващо определение № 315/ 18.09.2023г. , **постановено по реда на чл. 248 от ГПК, Никополски районен съд е постановил** , че изменя решение №66/10.07.2023г. по гр.дело №27 по описа на НРС за 2023г. в частта за разноските, като вместо: ОСЪЖДА “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, *****, представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юрк. И. Н. Н., общ.Столична, обл. София (столица) да заплати на адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** възнаграждение в исковото и заповедно производства в размер общо на 2232лв. , да се чете :

ОСЪЖДА “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, *****, представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юк И. Н. Н., общ.Столична, обл. София (столица) да заплати на адв.Н. И. И. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** възнаграждение в исковото производство в размер на 1116лв.

ОСЪЖДА “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** със седалище и адрес на управление в гр.СОФИЯ, *****, представлявано от изпълнителния директор Ю.Х.Ю., чрез пълномощника юк И. Н. Н., общ.Столична, обл. София (столица) да заплати на адв.К. И. Б. с адрес на упражняване на дейността в гр.София, ***** възнаграждение в заповедното производство в размер на 1116лв.

Това определение е било съобщено на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД,на 17.10.2023г. откогато започва да тече определеният от

РС-Никопол двуседмичен срок за неговото обжалване, който изтича на 31.10.2023г.

На 17.10.2023г. е била подадена частна жалба от АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ ЕАД срещу определение № 315/18.09.2023г. като се прави искане атакуваното определение да бъде отменено и вместо това ПлОС да постанови друго с което да намали присъдените в полза на адв.Б. и на адв.И. адвокатски хонорари от по 1116лв. за заповедното и за исковото производство ,съответно на 200лв. за заповедното и 500лв. за исковото производство.

Частната жалба е подадена в срока за въззивно обжалване на определението ,внесена е дължимата д.т. ,има необходимото съдържание по чл.275,ал.2 във вр. с чл. 260 и чл. 261 от ГПК , поради което следва да бъде разгледана по същество от Плевенски окръжен съд.

Постъпил е писмен отговор от пълномощниците на В. Т. К. в заповедното и в исковото производство пред РС-Никопол - адв. Н. И. И. и адв. К. И. Б. ,според който отговор частната жалба е неоснователна и недоказана.

Плевенски окръжен съд е разгледал въззивната жалба и въззивната частна жалба в рамките на едно и също открито съдебно заседание ,което е проведено на 08.02.2024г. и ще се произнесе с общ съдебен акт по тях.

Като разгледа въззивната жалба при условията на чл. 268 от ГПК и извърши проверка на обжалваното решение в кръга на правомощията си по чл. 269 от ГПК ,Плевенски окръжен съд намира ,че РС-Никопол е постановил едно недопустимо решение ,което по тази причина следва да бъде обезсилено ,а делото следва да се върне на РС-Никопол за произнасяне от друг състав по действително предявените пред първоинстанционния съд искове.

Макар в определението си по чл. 140 от ГПК , Никополски районен съд да е възпроизвел точно петитума на исковата молба , като е приел ,че е сезиран с иск да признае за установено ,че ответницата В. Т. К. дължи на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** сумите 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба – 19.01.2023г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2022г. до окончателното и изплащане , а в условията на евентуалност - с иск за осъждане на В. Т. К. да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** сумите 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба – 19.01.2023г., то в диспозитива на съдебния си акт, НРС не се е съобразил с действително предявените пред него искове ,първият от които се явява главен положителен установителен иск по чл. 422, ал.1 във вр. с чл. 415, ал.1 от ГПК и предполага да се признае за установена дължимостта на сумите за които е била издадена Заповед за изпълнение по ч.гр.д.№468/ 2022г. на

НРС,респ. да се отхвърли този положителен установителен иск изцяло или частично и едва в такъв случай да се пристъпи към разглеждане на предявения като евентуален иск по чл. 432 във вр. с чл. 430 от ТЗ за осъждане на В. Т. К. да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** същите суми ,които са предмет на установяване и по главния положителен установителен иск по чл. 422 ,ал.1 от ГПК. При това предявяване на исковите е налице обективно съединяване на главен установителен положителен иск с евентуалния осъдителен иск по който съдът дължи произнасяне само в случай ,че главният иск бъде частично или изцяло отхвърлен като неоснователен.

По този начин ,като е постановил решение директно по предявеният като евентуален осъдителен иск , без преди това да се произнесе по главния установителен иск ,РС-Никопол е постановил едно недопустимо решение,доколкото от една страна не е разгледал изобщо предявеният главен установителен иск ,а от друга страна е разгледал директно предявеният осъдителен иск ,при положение, че не са настъпили процесуалните предпоставки за надлежното разглеждане и произнасяне по втория ,предявен като евентуален осъдителен иск след като липсва произнасяне с отхвърлителен диспозитив по главния иск по чл. 422, ал.1 от ГПК.

Нещо повече , директното предявяване , разглеждане и постановяване на решение по само по предявеният като евентуален осъдителен иск е недопустимо , тъй като ищецът вече разполага с издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д.№468/ 2022г. на НРС и поради това той няма правен интерес да предявява директно и единствено посочения осъдителен иск , а такъв иск може да бъде предявен само като евентуален ,при условие ,че бъде отхвърлен главния установителен иск ,както ги е предявил ищецът в случая.

Още по- сериозен проблем,дори относно валидността на обжалвания съдебен акт поставя и следващата част от диспозитива на решението РС-Никопол ,където е постановено ,че „ ОТХВЪРЛЯ алтернативно предявените иски от “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** срещу В. Т. К., ЕГН***** за осъждане на ответницата да заплати на дружеството сумите 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба –19.01.2023г., като неоснователни.На първо място ,не се касае за алтернативно предявени иски , а за главен установителен иск и за евентуално предявен осъдителен иск , но очевидно е, че РС-Никопол не прави разлика между тези понятия.

По този начин се стига до явно противоречие в диспозитива на съдебния акт ,след като най-напред е постановено частично /в по-голямата им част / уважаване на осъдителен иск за тези суми , а веднага след това се отхвърля същия осъдителен иск изцяло за същите суми. Постановен по този начин, диспозитива на решението , в съчетание и с липсата на ясни мотиви по кой иск изобщо съдът се е произнесъл ,според въззивната инстанция не позволява този порок на обжалваното решение да бъде отстранен нито чрез

допълване на решението ,нито чрез неговото тълкуване и поставя въпроса и за валидността на постановения съдебен акт на РС-Никопол , т.е. дали същият не е нищожен поради абсолютната му неразбираемост,доколкото изразената в диспозитива воля на съда е вътрешнопротиворечива и неясна –от една страна има частично уважаване на осъдителния иск ,а заедно с това има пълно отхвърляне на същия осъдителен иск.

За да се постанови едно валидно и допустимо решение по предявените искове ,следва РС-Никопол най-напред да се произнесе по предявеният като главен положителен установителен иск с правно осн. чл. 422 , ал.1 от ГПК .

При това за да бъде уважен този иск по начина по който е предявен,следва първоинстанционният съд освен да се занимае с въпросите отпуснат ли е бил процесният кредит по договора за потребителски кредит от 11.02.2020г. ,има ли погасяване на задълженията на кредитополучателя и в какъв размер са те към приключване на съдебното дирене , също така е особено важно да се занимае и с въпроса дали е настъпила и дали е надлежно обявена на длъжника предсрочната изискуемост на задължението по договора за потребителски кредит,така както се твърди ,че е станало в исковата молба - на 26.04.2022г. ,т.е дали това е станало преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Само в случай ,че установи надлежното обявяване от страна на кредитора на предсрочната изискуемост на остатъка от кредитното задължение на посочената в исковата молба дата- 26.04.2022г. или пък на друга дата,предхождаща подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, само в такъв случай РС-Никопол ще има основание да уважи предявения като главен положителен установителен иск ,след като приеме ,че целият кредит е станал предсрочно изискуем. Ако това обстоятелство от твърдяната в исковата молба фактическа обстановка не бъде установено ,то РС-Никопол би могъл да уважи главния положителен установителен иск само до размера на падежиралите вноски по договора за кредит ,съобразявайки ги към момента на приключване на съдебното дирене по делото,съгласно нормата на чл. 235, ал.2 от ГПК, като заедно с това отхвърли предявения положителен установителен иск за разликата над тези падежирали погасителни вноски до целия претендиран размер на главницата,т.е. за непадежиралата главница. Едва в такъв случай ,постановявайки частичен отхвърлителен диспозитив по главния установителен иск за непадежиралите вноски , РС-Никопол ще може да разгледа и предявеният като евентуален осъдителен иск за тези непадежирали вноски ,като в т.сл. вече ще стои въпроса дали предсрочната изискуемост може да се счита обявена с връчване на исковата молба на ответника ,каквото съдебна практика вече има формирана и да се уважи частично предявеният като евентуален осъдителен иск за тези суми по отношение на които е обявена предсрочната изискуемост с предявяването на исковата молба.

Като не е процедирал в изложената от въззивната инстанция последователност , Никополски районен съд е постановил едно недопустимо решение ,което по тази причина следва да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане от Никополски районен съд от друг състав , който следва първа да се произнесе по предявения като главен положителен установителен

иск по чл. 422, ал.1 от ГПК и едва в случай че този главен иск бъде изцяло или частично отхвърлен ,то тогава да пристъпи към разглеждане и постановяване на решение и по предявения като евентуален осъдителен иск по чл. 432 във вр. с чл. 430 от ТЗ. С обезсилването на решението на РС-Никопол се възобновява висиящността на спора както по главния установителен положителен иск, така и по евентуалния осъдителен иск , а оттам пък и по въпроса за присъдените деловодни разноски ,които ще следва да бъдат съобразени при новото разглеждане на делото и решаването по същество на делото по действително предявените искове.

Поради липсата на допустим съдебен акт ,въззивната инстанция намира,че и определението № 315/ 18.09.2023г. ,постановено по реда на чл. 248 от ГПК,с което Никополски районен съд е постановил , че изменя решение №66/10.07.2023г. по гр.дело №27 по описа на НРС за 2023г. в частта за разноските, също така се явява недопустимо,тъй като не е възможно да се изменя законосъобразно в която и да е част/ в т.ч. и в частта за разноските / един поначало недопустим съдебен акт,каквото е настоящото съдебно решение . С обезсилването на обжалваното решение като недопустимо ,отпада изобщо предмета за изменение по реда на чл. 248 от ГПК ,тъй като с обезсиленото решение не се решава спора по същество , нито пък се разрешава въпроса за дължимите деловодни разноски. Въпросът за разноските , както в исковото ,така и в заповедното производство ще следва да се реши изцяло отново при новото разглеждане на делото.

Поради тези съображения , Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА изцяло обжалваното решение №66/10.07.2023г., постановено по гр.д.№ 27 / 2023г. на Никополски районен съд, както и обжалваното определение № 315/ 18.09.2023г. ,постановено по реда на чл. 248 от ГПК с което Никополски районен съд е постановил , че изменя решение №66/10.07.2023г. по гр.дело №27 по описа на НРС за 2023г. в частта за разноските и ВРЪЩА делото на Никополски районен съд за ново разглеждане, от друг състав, на действително предявените пред първоинстанционния съд искове: Главен положителен установителен иск по чл. 422,ал.1 от ГПК за признаване за установено ,че ответницата В. Т. К. дължи на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ”ЕАД, ***** сумите 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исквата молба –19.01.2023г.,както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2022г. до окончателното и изплащане, както и предявеният като Евентуален осъдителен иск по чл. 432,ал.1 във вр. с чл. 430 от ТЗ за осъждане на В. Т. К. да заплати на “АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА

ВЗЕМАНИЯ” ЕАД, ***** следните неплатени суми : 10918.99лв. – главница за периода 15.11.2020 до 15.02.2026г., 4230.85лв. – договорна лихва за периода от 15.11.2020г. до 26.04.2022г. и обезщетение за забава в размер на 1265.64лв., считано от 16.11.2020г. до датата на подаване на исковата молба – 19.01.2023г.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му на страните по делото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____